

ת"פ 32411/05/20 - מדינת ישראל נגד שלמה חתוכה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 32411-05-20 מדינת ישראל נ' חתוכה

בפני
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
שלמה חתוכה

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים בביצוע עבירות של מתן שוחד, בניגוד לסעיף 291 בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובשתי עבירות של הוצאת חשבונית מס כוזבת בניגוד לסעיף 117(ב)(3) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975.

בהתאם לחלק הכללי בכתב האישום, במועדים הרלוונטיים שירת ארקדי שכוביצקי (להלן: "ארקדי") בשירות בתי הסוהר בתפקיד קצין בינוי מחוז מרכז, ושימש כעובד הציבור. במסגרת תפקידו היה ארקדי אחראי על נושא הבינוי והאחזקה במחוז מרכז של שב"ס ובתוך כך היה עליו לפקח על עבודת הקבלנים בהתאם לתוכניות הבנייה ולאשר את ביצוע הפרויקטים, כמו גם את התשלום בגין ביצוע העבודות, כנגד הצגת חשבוניות מס שהועברו לו על ידי הקבלנים.

בהתאם לנוהל העבודה בשב"ס, קבלנים שזכו במכרז כקבלן ראשי יכולים להעביר את ביצוע העבודה לקבלן משנה, ולגבות עבור הסבת העבודה כ-12% מעלות הפרויקט שביצע קבלן המשנה.

על מנת להכין תמחור עבודה היה על הקבלן להגיע למתקן שב"ס ולהכין אומדן לביצוע העבודה, אותו היה מאשר, בין היתר, ארקדי.

בתקופה הרלבנטית, השפיע ארקדי, כשרצה, על גובה תשלום ההסבה לקבלן הראשי, ובכך על הרווח שיקבל הקבלן מביצוע פרויקטים שהוסבו לקבלני משנה. עקב כך, נמצאו הקבלנים הראשיים ביחסי תלות אל מול ארקדי, משפיקח על עבודתם, אישר את מתן התשלום, סייע בפיקוח על עבודתם של קבלני המשנה ויכול היה, אם רצה בכך, להציב קשיים משמעותיים בעבודתם מול שב"ס.

ארקדי הנהיג שיטת עבודה באמצעותה ביסס שליטתו בזהות מבצעי העבודה תוך יצירת תלות קבלני המשנה בו, כך שלמעשה הוא שבחר את קבלני המשנה; הוא נהג לעיתים להכתיב לקבלנים הראשיים והמשניים את תמחור העבודה,

ביתר, ובאופן שלא שיקף את טיב העבודה האמיתי ואת עלותה, כשהוא "מנפח" את הצעת המחיר, וגורף לכיסו עמלה.

על פי עובדות האישום הראשון, באפריל 2016 או בסמוך לכך, הכין הנאשם שעבד כקבלן משנה בפרויקטים שונים בשב"ס, תמחור לביצוע עבודות בפרוייקט בניית גגון בכניסה לכלא נווה תרצה, בסך 29,000 ₪. בסמוך למועד זה פנה ארקדי לנאשם והורה לו "לנפח" את הצעת המחיר לגובה של 37,000 ₪, והנאשם העלה את שיעור הצעתו בהתאם. עם סיום העבודה וקבלת התשלום משב"ס, הורה ארקדי לנאשם להעביר לידיו 5000 ₪, שהינם הסכום המוגדל בניכוי שיעור המס הנהוג. הנאשם עשה כן, לאחר קבלת התשלום משב"ס, על מנת שארקדי יאפשר את המשך העסקת הנאשם ויסב לו עבודות עתידיות כקבלן משנה, ונוכח יחסי התלות והשליטה של ארקדי בקבלני המשנה.

מעובדות האישום השני עולה כי בחודש דצמבר 2016 או בסמוך, ביצע הנאשם עבודה פרטית בוילה השייכת לארקדי בראשון לציון.

משסיים הנאשם את ביצוע העבודה הפרטית, פנה אליו ארקדי וביקש כי יוציא חשבונית מס ויצוין בה בכזב כי העבודה נעשתה עבור חברה קבלנית אשר זכתה במכרזי שב"ס כקבלן ראשי, ובגין בניית פרגולה בכלא נווה תרצה, הגם שבפועל לא בוצעה כל עבודה שכזו ע"י אותה חברה.

בהתאם, הוציא הנאשם חשבונית מס כוזבת בסך 35,000 ש"ח, מבלי שעשה או התחייב לעשות את העסקה לגביה הוציא את החשבונית.

מעובדות האישום השלישי עולה כי ביולי 2018 או בסמוך, ביצע הנאשם עבודה פרטית נוספת בביתו של ארקדי. ארקדי הורה לנאשם לציין בכזב בחשבונית המס כי העבודה נעשתה עבור החברה שצוינה באישום השני, ובסכום של 7020 ₪.

בהמשך הורה ארקדי לנאשם לבטל את חשבונית המס, ולציין כי העבודה נעשתה עבור קבלן משנה אחר של שב"ס, והנאשם פעל בהתאם להנחייתו.

במקביל, פנה ארקדי לקבלן המשנה האחר, והורה לו למשוך שיק על סך 7070 ₪ לטובת הנאשם. נוכח יחסי התלות ומתוך מטרה ליתן מתת לארקדי, על מנת שזה ימשיך ויסייע לו בביצוע עבודות בשב"ס, נעתר האחר לבקשה ומסר לארקדי שיק מחשבון הבנק שלו. ב-20.9.18 או בסמוך, הגיע הנאשם לביתו של ארקדי, שם נמסר לו השיק האמור.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם והורשע בכתב האישום, והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי יוגש קלסר ראיות במהלך הטיעונים לעונש, וכי ההגנה תוכל לטעון לפגם שנפל בחקירתו של הנאשם, שעה שהמאשימה סבורה כי לא כך הדבר. הוסכם כי ככל שבית המשפט ישתכנע כי אכן נפל פגם בחקירת הנאשם, ניתן יהא לשקול טענה זו במסגרת שיקולי הענישה.

כן הובהר כי עמדת המאשימה ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד רכיבים נוספים, שעה שההגנה חופשיה בטיעוניה.

תסקיר

מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, עולה כי הנאשם בן 56, נשוי ואב ל-3, מתפרנס מזה כשלושים שנה כעצמאי בתחום התקנת גגות הרעפים. הוא סיים 12 ש"ל ושירות צבאי מלא כלוחם.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי זוהי מעורבותו הראשונה והיחידה עם החוק.

בהתייחסו לאירועים נשוא כתב האישום, נטל אחריות מלאה על ביצוען של העבירות, הביע חרטה ופירט את האירועים. הוא מסר כי תחילה לא חשד בכוונותיו של ארקדי, ורק עם סיום ביצוע העבודה, משביקש ארקדי את המתת, הבין את הפסול שבמעשיו. עוד תיאר את יחסי התלות בינו לבין ארקדי והתקשה להסביר מדוע חזר לעבוד עמו במסגרת פרטית, כשהוא פועל בקלות ראש ובאופן שגוי.

הנאשם חש מבוכה ובושה ביחס למעשיו, ולפיכך לא חשף אותם בפני בני משפחתו, בצינו כי התנהלותו בארועים חריגה להתנהלותו בדרך כלל.

הרושם שנוצר הוא מנאשם בעל תפקוד תקין ואחראי במסגרות השונות, כשברקע מעשיו היעדר שיקול דעת והיעדר מודעות למרכיבי התלות והסמכות בקשר עם ארקדי. כן התרשם שירות המבחן כי אין לנאשם דפוסי חשיבה והתנהגות עבריינים או מרמתיים מושרשים וכי הוא בעל מוטיבציה כנה להתנהלות תקינה, נורמטיבית ושומרת חוק.

שירות המבחן סבר כי הסדר הטיעון שהוצג הכולל מאסר בעבודות שירות, מע"ת וקנס הינו ראוי בנסיבות העניין, והמליץ כי עונש עבודות השירות יהא מידתי ויצמצם את הפגיעה במישורי חייו של הנאשם.

ראיות לעונש

במסגרת הטיעונים לעונש הוגשו הודעות הנאשם במשטרה ותמלול חקירותיו, לצד גזרי הדין שניתנו בפרשייה.

מטעם הנאשם העידו מספר עדים לעונש, אודות היכרות ארוכת שנים עם הנאשם, במסגרתה התרשמו ממקצועיותו של הנאשם, הגינותו, יושרו, רוחב ליבו, תרומתו לזולת ונדיבותו.

כן העידו העדים כי ניכר היה בנאשם כי הוא עובר תקופה קשה מאז נחקר במשטרה, כי הוא מתבייש במעשים בגינם הורשע וכי אלו חריגים להתנהלותו.

טיעוני ב"כ הצדדים

ב"כ המאשימה התייחס תחילה לטענת ההגנה אותה הוסכם כי יוכל הנאשם לטעון במסגרת הטיעונים לעונש, בהתבסס על חקירתו במשטרה.

צוין כי הפרשה החלה כחקירה סמויה, במסגרתה הוצאו צווי מעצר וחיפוש כנגד אחרים, כשהנאשם עצמו לא היה אחד היעדים. הנאשם נתבקש להגיע לחקירה, ונחקר שלא באזהרה, שכן תחילה לא עלה חשד כנגדו. במסגרת חקירתו

ובהתאם לתשובותיו הוא נתבקש להביא מסמכים, ולפיכך עזב את תחומי המשטרה, נסע לדרכו וחזר כעבור מספר שעות כשהמסמכים בידו. ב"כ המאשימה הבהיר כי לו היה מדובר בחשוד, לא היה ניתן לו לעזוב את החקירה ולנסוע לבדו להביא את המסמכים המבוקשים.

רק מששב ונחקר, ומסר הלכה למעשה כי מסגרת העבודה "נופחה", הוזהר על ידי החוקר כי הוא נחשד במתן שוחד וקבלת דבר במרמה, והוסברו לו זכויותיו. הנאשם סרב להיוועץ בעורך דין.

ב"כ המאשימה ציין כי מעדות עדי האופי עולה כי עסקין באדם ישר, כפי שעולה מהעובדה שגם לאחר שהוזהר ביקש לספר את האמת. כן צוין כי גם בחקירה מאוחרת יותר המשיך לספר אמת ולא שלל את המיוחס לו.

במסגרת הטיעונים לעונש תיאר ב"כ המאשימה את עובדות המקרה, וציין כי חומרת המקרה אינה בהיקף המע"מ אלא בהסכמת הנאשם לפעול במרמה אל מול רשויות המס. עוד ציין כי בעבירות שחיתות של מתן שוחד, גם בסכומים נמוכים, הענישה הנוהגת היא מאסר מאחורי סורג ובריח.

הוטעם כי העובדה שהנאשם ביצע עבודות פרטיות לצד ביצוע העבודות עבור שב"ס, אינה מיוחסת לו כעבירה.

נטען כי במעשיו פגע הנאשם בשלטון החוק, במוסדות הציבור ובאמון הציבור במוסדות הציבור ובעובדי הציבור, כאשר במקרה הנוכחי דרש עובד הציבור כי הקבלנים התלויים בו ישלמו לו שוחד, והסנקציה הייתה כי אם לא תיעננה דרישותיו, אותם קבלנים לא יעבדו עוד עם שב"ס.

אשר לעבירת המע"מ טען ב"כ המאשימה למתחם המתחיל במע"ת ועד למספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד קנס בגובה 5-10% מסכום המחדל.

אשר למתחם הענישה בעבירת השוחד, הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה, וטען כי המתחם נע בין 3 ח' מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל.

בבחינת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, ביקשה המאשימה למקם את הנאשם בתחתית המתחם, משום היותו נעדר עבר פלילי, לקיחת האחריות ושיתוף הפעולה עם המשטרה, כמו גם תסקיר שירות המבחן החיובי.

בהתחשב בעיקרון אחידות הענישה ובהשוואה לאחרים באותה פרשייה, התבקש להשית על הנאשם 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס בגובה 10,000 ₪. זאת, חרף עמדתה הראשונית של המאשימה במסגרת הצגת ההסדר, אשר היתה גבוהה יותר.

ב"כ הנאשם, בהתייחסו לטענה בדבר פגיעה בזכויות הנאשם, היפנה לחקירתו הראשונה של הנאשם וציין כי הנאשם נחקר על ידי קצין חקירות מנוסה. נטען כי הנאשם זומן כדי לבדוק את מידת מעורבותו בפרשה, כפי שניכר מהשאלות שנשאל.

ב"כ הנאשם אישר כי חומרי החקירה בעניין הנאשמים האחרים מלמדים כי אלו הוזהרו כבר עם תחילת חקירתם. נטען בהקשר זה כי ההגנה אינה מייחסת זדון לחוקר, ואולם היו די אותות אזהרה על מנת לעצור טרם שהפליל את עצמו ולהזהירו. לטענתו, לנאשם נגרם עוול.

במסגרת הטיעונים לעונש טען ב"כ הנאשם כי הנאשם נקלע לביצוע העבירות, וכי הוא סבר שבקשתו של ארקדי לנפח את הצעת המחיר נועדה ליצירת "בנק", מכוחו יוכל בהמשך לבקש ממנו לבצע עבודות גם בעתיד.

ב"כ הנאשם ציין את סמיכותם של האירועים, המהווים לשיטתו "אירוע מתגלגל", וטען כי לאחר אותם מקרים ניתק הנאשם מגע, ונמנע מהגשת הצעות למכרזים.

נטען עוד כי בזמן אמת לא הבין הנאשם את משמעות מעשיו, כי מדובר באדם תמים, ללא הבנה של משמעותם הפלילית של המעשים. כן נטען כי הנאשם לא נשכר כלכלית מהמעשים, משום שהתוספת נכנסה לכיסו של ארקדי, ולמעשה הנאשם נפגע כלכלית שכן לא קיבל בהמשך עבודות משב"ס.

עוד ביקשה ההגנה להתחשב בעובדה כי הנאשם עצמאי ועובד לבדו. בשל מגיפת הקורונה נפגעה פרנסתו, וענישה בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות עלולה לגרום לו לנזק כלכלי, בהיותו מפרנס יחיד.

ב"כ הנאשם הפנה ללקיחת האחריות המיידית, הן בחקירות והן בבית המשפט, חיסכון בזמן שיפוטי ושיתוף פעולה מלא עם המאשימה, כמו גם היעדר עבר פלילי.

הוגשה אסופת פסיקה המלמדת, לשיטת ב"כ הנאשם, על מתחם ענישה בטווח שבין מע"ת לשל"צ.

הנאשם בדברו האחרון לעונש, ציין כי הוא עוסק 33 שנים בעבודה פיזית כעצמאי. הוא תיאר את נסיבות ביצוע העבירה ואת העובדה שדרישת תשלום השוחד באה רק בסיום העבודה. הנאשם ביקש את התחשבות בית המשפט בתקופה הכלכלית הקשה בהיותו מפרנס יחיד ואת רחמי בית המשפט, בציינו שהוא מודע לטעותו ולוקח אחריות עליה.

דין והכרעה

הנאשם נותן את הדין במסגרת פרשייה העוסקת בעבירות שבוצעו על ידי עובד ציבור ואחרים, כשעובד הציבור, קצין שב"ס, ניצל את כוחו ליצירת קשרים עם קבלנים וספקים על מנת להפיק רווחים כספיים, בניגוד לחוק ותוך לקיחת שוחד - בין היתר מהנאשם שבפניי.

מעובדות כתב האישום בו הודה הנאשם עולה כי הוא "ניפח" הצעת מחיר אותה הכין, לבקשת ארקדי, מסכום של 29,000 ₪ לסכום של 37,000 ₪, ועם סיום העבודה וקבלת התשלום העביר לידי ארקדי לבקשתו 5000 ₪ במזומן - הסכום המוגדל בניכוי המס.

הנאשם אמנם פעל בהנחיית ארקדי, ואולם הוא הודה כי עשה כן על מנת שארקדי יאפשר את המשך העסקתו.

כן הודה הנאשם כי במועד אחר ביצע עבור ארקדי עבודה פרטית, ולבקשת ארקדי הוציא חשבונית מס כוזבת בסך 35,000 ש"ח, בה צוין כי העבודה נעשתה עבור חברה קבלנית אשר זכתה במכרזי שב"ס כקבלן ראשי, ובגין בניית פרגולה בכלא נווה תרצה, הגם שלא בוצעה עבודה שכזו.

עוד הודה הנאשם כי בחודש יולי 2018 או בסמוך למועד זה, ביצע עבודה פרטית נוספת בביתו של ארקדי, וצוין לבקשת ארקדי בכזב בחשבונית המס שסכומה ₪ 7020 כי העבודה נעשתה עבור חברה קבלנית. בהמשך בוטלה החשבונית הכוזבת, ולבקשת ארקדי הוציא הנאשם חשבונית מס כוזבת נוספת, בה צוין כי העבודה בוצעה עבור קבלן משנה אחר.

קבלן המשנה האחר משך שיק באותו סכום, בהנחיית ארקדי, לטובת הנאשם.

אין צורך להכביר במילים אודות חומרתה של עבירת השוחד, הטומנת בחובה סכנה לדמותו של השירות הציבורי. כתוצאה ממתן שוחד לעובדי ציבור נפגעים טוהר המידות וניקיון כפיהם של משרתי הציבור, נפגעת פעילות התקינה של המינהל, העלולה להשתבש אם עובדי ציבור ישקלו שיקולים זרים בשל שוחד שניתן להם, ועלול להיפגע אמון הציבור בשירות הציבורי.

לא אחת נקבע כי נפגע העבירה בעבירות כגון דא הוא הציבור בכללותו, ולעבירות אלו השלכות שליליות רחבות ועמוקות במישור החברתי, המוסרי והכלכלי. קיים בעבירות השחיתות השלטונית גרעין משותף של ניצול לרעה של התפקיד או המעמד הציבורי לשם הפקת טובת הנאה, ובכך חומרתן.

בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חשיבות הערכים המוגנים והשלכות הפגיעה בערכים אלה על הציבור כולו, לצד הצורך בענישה מחמירה, המתחייבת לא רק בשל חומרת העבירות והשלכותיהן אלא גם בגין הקושי הטבוע בגילויין.

במקרה שבפניי, אליו אתייחס כאל אירוע אחד נוכח הקשר הענייני בין המעשים, נגרמה פגיעה גם לקופת המדינה, לצד הפגיעה בערכים שפורטו לעיל.

חרף הנימוקים לחומרא המנויים לעיל, הרי שחובה על בית המשפט לבחון את נסיבות העבירה וביצועה בכל מקרה לגופו, ובחינה זו מביאה למסקנה כי מדובר במקרה חריג למדי, בו עובד הציבור הוא שהשחית את הנאשם ודרש ממנו שוחד, כשהוא מנחה אותו כיצד לעשות כן. אין חולק כי ארקדי הוא שהיה הרוח החיה, בנצלו את רצונם של קבלנים וקבלני משנה לבצע עבודות עבור שב"ס.

לצד דברים אלו, יש להעביר מסר ברור כי אין ליתן לעובד הציבור טובת הנאה בעד מילוי תפקידו, אף אם עובד הציבור הוא שמחטיא את נותן השוחד, פונה אליו ומנחה אותו. עוד יצוין, כי אף אם אקבל את טענת הנאשם לפיה הבין את הפסול שבמעשה רק לאחר סיום העבודה, הרי שמכתב האישום עולה כי הוא שיתף פעולה עם ארקדי גם בהמשך,

במסגרת האישומים הנוספים, ולפיכך לא חדל ממעשיו משהבין את הפסול שבהם.

בנסיבות אלו, בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, כאשר עניינו במתן תשלום לעובד הציבור באירוע אחד, ובשני מקרים נוספים בהוצאת חשבונית מס כוזבת, מביאה למסקנה כי עסקין בפגיעה ברף שאינו גבוה.

עיון בפסיקה הנוהגת כמו גם בפסיקה אליה הפנו הצדדים, מלמד כי מנעד הענישה בעבירות בגין נותן הנאשם את הדין רחב.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 19051-07-14 **גרוסמן נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 4.9.14 (פורסם בנבו) נדון עניינו של נאשם אשר נעצר על ידי שוטר תנועה והציע לשוטר תשלום שוחד תמורת הימנעות מרישום דו"ח, בהזכירו כי הוא חבר המועצה. בית המשפט אבחן בין הענישה הנוהגת כשאזרח "רגיל" מבצע עבירת שוחד, אז מתחם הענישה הוא בין 3 ל - 6 חודשי מאסר וענישה נלווית, לצד מתחם ענישה מחמיר יותר שעה שמדובר בעובד ציבור, אז נע המתחם בין 4 ל - 10 חודשי מאסר.

בת"פ (מחוזי חיפה) 51826-09-19 **מדינת ישראל נ' דב נוי**, ניתן ביום 27.12.20 (פורסם בנבו) נקבע כי מקבל השוחד ניצל את מצוקת הנאשם, אשר הורשע במתן שוחד, שיבוש מהלכי משפט ושבועת שקר, משבמשך 5 שנים שילם שוחד למנהל גן חיות תמורת זכייה במכרזים. נגזרו עליו 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית.

בת"פ (מחוזי ת"א) 18950-08-17 **מדינת ישראל נ' מרים שורק ואח'**, ניתן ביום 16.9.18 (פורסם בנבו) נגזרו על מי שהציע שוחד לשוטרת על מנת שתסייע לו בהוצאת רישיון נשק, 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה וקנס.

נוכח דברים אלו, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, בערכים שנפגעו ובמדיניות הענישה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין חודשיים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד שנת מאסר, לצד עונשים נלווים.

אשר לטענת הנאשם בדבר הפרת זכויותיו ועוול שנגרם לו, הרי שלא מצאתי בטענות אלו ממש, ולפיכך יאמר כבר עתה כי לא מצאתי שמתקיימות נסיבות לסטייה לקולא מן המתחם אותו קבעתי.

עיון בחומרי החקירה שהוצגו בפניי מלמד כי בשונה מאחרים, הנאשם לא היה חשוד בעת חקירתו הראשונה במשטרה, ולכן לא הוזרז בפתח חקירתו. הוא נחקר ב"חקירה פתוחה", על רקע נתונים וחשדות שהיו בידי משטרת ישראל בעניין התנהלותו של ארקדי.

הראיות מלמדות כי בחקירתו הראשונה, ביום 5.11.18, הנאשם נשאל שאלות אודות עבודתו עם ארקדי, והחקירה הסתיימה על מנת שהנאשם יוכל לנסוע לביתו ולשוב עם מסמכים הרלוונטיים לחקירה. נהיר כי החוקרים לא היו עושים כן, לו סברו כי עסקין בחשוד אשר עלול לשבש את החקירה או להעלים את המסמכים אותם התבקש להציג.

החקירה התחדשה כעבור 3 שעות, ולאחר תשובתו הראשונה במסגרת חקירה זו, משעלה חשד לביצוע עבירת שוחד, קטע החוקר את החקירה והזהיר את הנאשם. ניתנה לו האפשרות להיוועץ בבא כוח מטעמו, ואולם הוא סרב, והמשיך לגלול את מעשיו ואת הקשר שלו עם ארקדי.

מהחומר שהוגש לעיוני עולה כי הנאשם נחקר שוב בגין אותם חשדות לאחר יומיים, שוב באזהרה. הוא שוב בחר שלא להיוועץ בעו"ד, ושוב מסר גרסה המסבכת אותו. כך עשה גם בחקירה נוספת, חודש לאחר מכן.

בנסיבות אלו, לא הובהר איזה עוול נגרם לנאשם כתוצאה מאופן חקירתו, ובעניין זה לא למותר לציין כי אף ב"כ הנאשם אישר בפניי (ע' 10 ש' 31-32), כי ככל הנראה היה הנאשם מודה בחקירתו גם לו היה מוזהר מלכתחילה.

מקבלת אני בהקשר זה את טענות המאשימה לפיהן מוטב למשטרה שלא להזהיר כל אדם הנקרא למסירת גרסה במשטרה אגב חקירת חשודים אחרים, כי המשטרה סברה תחילה כי הנאשם אינו מעורב בביצוע עבירות בעצמו, וכי כאשר התברר שקיים חשד גם בעניינו, הוזהר והועמד על זכויותיו.

בנסיבות אלו, איני מוצאת פגם בהתנהלות המשטרה.

אשר לגזירת הדין, מוסכם על הצדדים כי יש להתחשב גם בעקרון אחידות הענישה, ולוודא קיומו של יחס הולם בין העונשים שהוטלו על שותפים לאותו מעשה או פרשייה.

עיון בגזרי הדין בעניינם של מעורבים אחרים מלמד כי על אהרן שקד, אשר נתן שוחד בגובה 200,000 ₪, נגזרו 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד קנס בגובה 300,000 ₪.

על דורון טבורינסקי שנתן שוחד בגובה של כ-147,000 ₪ נגזרו 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד קנס בגובה 50,000 ₪.

על ראובן גונן אשר נתן שוחד בגובה של 50,000 ₪ נגזרו 6 חודשים וחצי של מאסר לריצוי בעבודות שירות וקנס בגובה 50,000 ₪.

על אסף קלאוס אשר נתן שוחד בגובה 29,000 ₪ נגזרו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ורכיב כספי.

בנימין ביטון נתן באירוע אחד 7,000 ₪ ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד קנס בגובה 10,000 ₪.

אשר לנאשם עצמו, כאמור עסקין באדם יליד 1964, נשוי ואב לשלושה, נעדר עבר פלילי. הנאשם הודה במיוחס לו, קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. הוא אף ביקש שלא לשמוע את שבחיו בפניו, ובניגוד למקובל יצא את אולם בית המשפט בעת שהעידו עדיו לאופי. הוגש בעניינו תסקיר חיובי, הוא מפרנס יחיד, ואין חולק כי כל עונש שיוטל עליו עלול לפגוע בפרנסתו, ואולם כך הדבר באשר לכל נאשם הנותן את הדין בגין מעשיו.

נוכח האמור לעיל, ובשים לב לחלקו של הנאשם במעשים ולענישה בעניינם של האחרים, אני סבורה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם אותו קבעתי, בהלימה גם להמלצת שירות המבחן בעניינו.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במשרדי הממונה ביום 10.8.21 בשעה 8:00.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך 7000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.21, ובאחד לכל חודש שלאחריו.

העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"א, 01 יולי 2021, בהעדר הצדדים.